

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 39 Pž-2415/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jelene Čuveljak, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom VERONA d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge u stečaju, Ploče, Dalmatinska b.b., MBS 090012214, OIB 51127922585, kojeg zastupa stečajni upravitelj Mato Marić iz Dubrovnika, odlučujući o žalbi ponuditelja MODNE KREACIJE d.o.o., Zagreb, OIB 68516920516; kojeg zastupa punomoćnica Željka Marčić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Škarica i partneri iz Zagreba, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-8//2019-269 od 21. svibnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 9. lipnja 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba ponuditelja Modne kreacije d.o.o., Zagreb i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-8//2019-269 od 21. svibnja 2020. u točki II. izreke.

Obrazloženje

Rješenjem navedenim u izreci odlučeno je:

„I.Oglašava se nevažećom dosuda ponuditelju: LUKRECIJA DRAGIĆ, Bruna Bušića 12, Dubrovnik, OIB: 90111567446, imovine kao vlasništvo stečajnog dužnika i to nekretnine oznake:

- kat. čestice 4559/141, zgrada, dvorište, površine 2.190 m² i kat. čestice 4559/142 zgrada, dvorište, površine 2.042 m², sve z.ul. 1971 k.o. KOMIN-STARI, uz zabilježbu da su izgrađeni objekti uplanjeni bez uporabne dozvole, prema rješenju ovog suda posl.br. St.255/2011-269 od 14. travnja 2020. godine.

Vrsta predmeta prodaje: skupni predmet prodaje.

Identifikator prodaje: 3462.

Identifikator nadmetanja 8618.

II. Poništava se elektronička javna dražba (identifikator nadmetanja 8618, identifikator prodaje: 3462, oznaka elektroničke javne dražbe: četvrta) koju je provela Financijska

Agencija, Regionalni centar Split s početkom dražbe dana 29. lipnja 2018., te završetkom dražbe 19. rujna 2018.“

Tako je riješio prvostupanjski sud jer je našao da je u konkretnom slučaju došlo do raspolaganja stranaka koje je u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala (čl. 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku), odnosno zlouporabe prava i pokušaja nesavjesnim korištenjem prava koji im pripadaju temeljem važećih propisa onemogućiti druge kupiti predmetnu imovinu i pokušati kupiti imovinu po što je moguće nižoj cijeni, koristeći raspoloživa prava ukloniti što prije i što je moguće više potencijalnih konkurenata. Sud je dužan poduzeti radnje kako bi onemogućio svaku zlouporabu prava, pozivom na određenja iz čl. 247. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) primjenom određenja iz čl. 103. do 108. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 73/17; dalje: OZ) i primjenom određenja iz čl. 13., 26. i 27. Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 156/14).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio ponuditelj Modne kreacije d.o.o., Zagreb, OIB 68516920516; osporavajući točku II. rješenja, zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), s prijedlogom ovom sudu prihvatiti žalbu i ukinuti pobijano rješenje u točki II. izreke, odnosno preinačiti je i naložiti donošenje odluke u smislu žalbenih navoda.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP u vezi s člankom 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Prema odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini, time da se pravila o obustavi postupka ne primjenjuju, prodaju nekretnine provodi Financijska agencija elektroničkom javnom dražbom (stavak 4.).

Pobijano rješenje prvostupanjski sud je donio na temelju izvještaja Financijske agencije o elektroničkoj javnoj dražbi. Izvještaj sadrži dnevnik nadmetanja u kojem su naznačeni datum i vrijeme predaje ponuda (dan, sat, minuta, sekunda), ponuditelji, iznos i status ponuda te napomene.

U odnosu na provođenje same dražbe prvostupanjski sud, a ni ovaj sud, nemaju ovlast ocjenjivati tijek i način dražbovanja, budući da ni jednom zakonskom odredbom nije propisano da se može ocjenjivati u kojim satima dražbe su davane ponude i u kojem iznosu, niti je to od odlučnog značaja za odlučivanje u konkretnoj pravnoj stvari. U konkretnom

slučaju dražba je održana sukladno svim navedenim odredbama i prvostupanjski sud pravilno je donosio odluke o najvišim ponudama.

Odlučujući o sljedećoj valjanoj ponudi, u konkretnom slučaju ponudi žalitelja, prvostupanjski je sud uočio očiti nesrazmjer ponuđene cijene.

Prema ovom sudu dostupnim podacima, a u odnosu na istaknute ponude i provedene dražbene korake navedenih ponuditelja, koji su nedvojbeno međusobno povezani, proizlazi pravilnost zaključak prvostupanjskog suda da se radi o raspolaganjima stranaka koja su u suprotnosti s pravilima javnog morala i da zloraba prava postoji kad god se prava koriste suprotno cilju zbog kojeg su utvrđena.

U obrazloženju odluke sud navodi da je rješenjem o prodaji poslovni broj St-255/2011-184 od 9. svibnja 2017. odlučeno je o prodaji imovine u stečajnom postupku na elektroničkoj javnoj dražbi, a zaključkom poslovni broj St-255/2011-189 od 31. kolovoza 2017. utvrđena je početna vrijednost, te uvjeti prodaje i dostavljen je zahtjev Financijskoj agenciji za prodaju.

Prema izvješću Financijske agencije (list spisa 791.-868.) dražba je počela 29. lipnja 2018. u 15,00 sati i uplaćena je jamčevina po ukupno 85 uplatitelja. Do zaključenja dražbe koja je zaključena 19. rujna 2018. u 23:59:59 sati prvi razlučni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo Financija, Zagreb, izjavio je da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine pa je rješenjem ovog suda poslovni broj St-8/2019-234 od 9. travnja 2019., imovina dosuđena tom razlučnom vjerovniku uz oslobođenje od plaćanja kupovnine u iznosu od 7.400.925,41 kn i obvezu plaćanja iznosa od 2.849,074,59 kn. Kako razlučni vjerovnik nije u roku platio dužni iznos, imovina je dosuđena ponuditelju koji je na dražbi stavio najviši iznos valjane ponude Maji Buhin, s ponuđenim iznosom od 2.530.001,00 kn, koja nije u roku platila ponuđeni iznos, pa je imovina dosuđena prvom sljedećem ponuditelju redom prema veličini cijene koju su ponudili, Miji Opačku za ponuđeni iznos od 2.500,001,00 kn, ali kako ni ovaj ponuditelj nije u roku uplatio ponuđeni iznos, imovina je dosuđena ponuditelju Veselku Špoljaru za ponuđeni iznos od 2.490.001,00 kn, koji nije u roku uplatio dužni iznos, pa je imovina dosuđena Igoru Jurišiću koji ponuđeni iznos od 2.480.001,00 kn nije platio u roku, te je imovina dosuđena Energoprojekt d.o.o., Bjelovar, koji nije u roku uplatilo kupovninu u iznosu od 2.470.001,00 kn, nakon čega je imovina dosuđena Ivani Vrnoga za iznos od 2.460.001,00 kn, ali ona nije u roku uplatila dužni iznos, pa je imovina dosuđena Marinku Mareviću za iznos od 2.430.001,00 kn, koji nije u roku uplatio dužni iznos. Zbog toga je rješenjem u postupku od poslovni broj St-8/2019-265 od 9. ožujka 2020. imovina dosuđena Nataliji Čolak za iznos od 1.530.001,00 kn, koja nije u roku platila dužni iznos, pa je poslovni broj St-8/2019-269 od 9. ožujka 2020. imovina dosuđena Lukreciji Dragić za iznos od 990.001,00 kn.

Sud je uvidom u izvješće Financijske agencije (list spisa 791.-868.) utvrdio da su od najveće cijene koju je ponudila Natalija Čolak (1.530.001,00 kn) do najveće cijene koju je ponudio Marinko Marević (2.430.001,00 kn) cijenu povećavali u 30 koraka i to samo ponuditelji Ivana Vrnoga i Marinko Marević, a da je od cijene koju je ponudila Lukrecija Dragić (990.001,00 kn) do najveće cijene koju je ponudila Natalija Čolak (1.530.001,00 kn) cijena povećavana u 17 koraka i to samo od strane ponuditelja Ivane Vrnoga i Marinka

Marevića. Također, uvidom u isto izvješće razvidno je da od ponude koju je dala Lukrecija Dragić (990.001,00 kn) do prve slijedeće ponude (Ive Pinjuh Stjepović) redom prema veličini cijene koju su ponudili u iznosu od 770.001,00 kn cijena je povećavana u sedam koraka i to (opet) samo od strane ponuditelja Ivane Vrnoga i Marinka Marevića. Pri tome se sve to događa u vremenu od 00:20:27 sati (posljednja ponuda Ive Pinjuh Stjepović) do 00:43:44 sati (ponuda Natalije Čolak) prvog dana dražbovanja (6. rujna 2018.). Nadalje, iz istog izvješća proizlazi da 73 ponuditelja nisu dali nijednu valjanu ponudu.

Slijedom navedenog činjeničnog stanja razvidno da su Ivana Vrnoga i Marinko Marević dražbovali na način da su povećavali cijenu bez ozbiljne namjere kupnje predmetne imovine, želeći pri tome onemogućiti druge uplatitelje jamčevine da ponude realnu ponudu po cijeni za koju smatraju da predmetna imovina za njih vrijedi.

Sud je rješenjima u postupku od 9. ožujka 2020. i 14. travnja 2020. dosudio imovinu slijedećim ponuditeljima redom prema veličine ponuđene cijene, iako je njihova ponuđena cijena bila za iznos od 1.000.000,00 kn (Natalija Čolak) manja od najveće ponude istaknute na dražbi ili 900.000,00 kn manja od prethodne (Marinko Marević), odnosno za iznos od 1.440.000,00 kn manja (Lukrecija Dragić) od najveće na ovoj dražbi ponuđene cijene ili 540.000,00 kuna manje od prethodne (Natalija Čolak), cijeneći da su ovo možda ponude koje odražavaju stvarno mišljenje tih ponuditelja o vrijednosti predmetne imovine.

Međutim, nakon što Natalija Čolak i Lukrecija Dragić nisu za ponuđenu cijenu koja je za iznos od 1.000.000,00 kn odnosno iznos od 1.540.000,00 kn manja od najveće ponuđena cijene za koju je sud zaključio da je ponuđena bez ozbiljne namjere da se stvarno kupi imovina po toj cijeni zbog toga što je „napuhana“ od strane samo dva ponuditelja (Ivane Vrnoga i Marinka Marevića), sud je našao da i ove dvije ponude (Čolak, Dragić) nisu dane s ozbiljnom namjerom da se doista po toj cijeni kupi.

Iz kronologije obrazloženja i stanja spisa proizlazi pravilan zaključak suda da do promijenjenih okolnosti ili do promjene mišljenja može doći kod jednog, ili možda dva ponuditelja, ali da se devet ponuditelja, od kojih su dva ponudila značajnu nižu cijenu, iz ozbiljnog opravdanog razloga zaključka da se radi o ponudama bez ozbiljne namjere za kupnju. Imajući u vidu da 73 ponuditelja nisu dali nijednu valjanu ponudu, da je ponuđena cijena Lukrecije Dragić manja od 1.540.000,00 kn od najveće ponuđene, te da bi redom prema veličini cijene prvaslijedeća ponuda (Iva Pinjuh Stjepović) bila za iznos od 1.760.000,00 kn manja od najveće ponuđene cijene, odnosno da bi sada imovina trebala biti dosuđena za manje od 1/3 najveće ponuđene cijene, vodeći pri tom računa da su i između ponuđene cijene Ive Pinjuh Stjepović i Lukrecije Dragić, kao i između Ive Pinjuh Stjepović i prvog slijedećeg ponuditelja (u slučaju da ona ne plati) cijenu podizali opet Ivana Vrnoga i Marinko Marević, pravilno sud smatra da ovakva dražba gubi svaki smisao i u suprotnosti je s temeljnim načelima pravnog sustava, te cilju stečajnog postupka i javne dražbe.

Prema pravilnom shvaćanju prvostupanjskog suda neodgovornim dražbovanjem u prvom satu dražbe, ponuditelji su ponudili cijene bez namjere kupnje predmetne imovine, budući su naknadno odustali od svojih ponuda, te su takvim postupanjem doveli u neravnotežan položaj ostale uplatitelje jamčevine koji nisu istaknuli niti jednu ponudu.

Sud navodi da isticati ponude u prvom satu dražbe otprilike svakih minutu, a nakon što se (očito pukim slučajem i protivno nakanama Ivane Vrnoga i Marinka Marevića) između istaknutih ponuda ubaci treća osoba, isticati ponudu nekoliko sekundi poslije i to povećavajući je za tri dražbena koraka, dok ostali (treće osobe) koji su uspjeli uskočiti i staviti ponudu između podižući cijenu za jedan dražbeni korak, te nakon toga odustati od svojih ponuda, ne predstavlja ništa drugo već zlouporabu prava i ovlaštenja koji ponuditelji (uplatitelji jamčevine) imaju prema Pravilniku o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 156/14 i 1/19; dalje u tekstu: Pravilnik) koji se temeljem članka 247. SZ-a u postupku prodaje primjenjuje.

Prema odredbi članka 2. SZ-a stečajni postupak provodi se radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. Pri tome je cilj unovčiti imovinu što prije i za što veći iznos, radi većeg namirenja vjerovnika.

Prema odredbi članka 21. Pravilnika ako je u nadmetanju evidentirana barem jedna valjana ponuda, ponuditelj može odabrati između iznosa ponude koji odgovara iznosu najviše evidentirane valjane ponude uvećane za dražbeni korak ili iznosa ponude koji odgovara iznosu najviše evidentirane valjane ponude uvećane za tri dražbena koraka.

Prema članka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje u tekstu: ZPP) koji se temeljem članka 10. SZ-a u ovom postupku primjenjuje, sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s pravilima javnog morala.

Zluporaba prava postoji kada se prava koriste suprotno cilju zbog kojeg su ustanovljena, odnosno korištenje pravnih ovlaštenja s ciljem drugome nanijeti štetu ili s ciljem koji je protivan dobrim običajima, savjesnosti i poštenja. Sudionici u postupku dužni se savjesno koristiti pravima koja im pripadaju temeljem važećih propisa. Ako sudionik u postupku ne koristi neko svoje pravo u skladu s (društvenim i/ili ekonomskim) ciljem zbog kojeg mu je to pravo omogućeno, dolazi do zlouporabe prava. Načelo savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja podrazumijeva dužnost suda onemogućiti svaku zlouporabu tih prava. Zabrana zlouporabe prava i primjena temeljnih pravnih načela predstavlja zaštitni mehanizam protiv krute gramatičke (mehaničke) primjene prava i moralni korektiv zakonitosti.

Pravilno prvostupanjski sud smatra da je u konkretnom slučaju došlo do raspolaganja stranaka koje je u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala (članak 3. stavak 3. ZPP-a), odnosno zlouporabe prava i pokušaja nesavjesnim korištenjem prava koji im pripadaju temeljem važećih propisa onemogućiti druge kupiti predmetnu imovinu i pokušati kupiti imovinu po što je moguće nižoj cijeni, koristeći raspoloživa prava ukloniti što prije i što je moguće više potencijalnih konkurenata.

Dužnost je suca, prije donošenja rješenja o dosudi ispitati zakonitost provedene dražbe, odnosno je li do stjecanja nekretnina došlo suprotno pravilima javnog morala od ponuditelja koji su organizirani i elektronički obučeni za dražbu.

Sud je dužan poduzeti radnje kako bi onemogućio svaku zlouporabu prava zbog čega prvostupanjski sud nije postupio prema odredbi članka 103. stavka 6. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ).

Ovlast je suda, ukoliko utvrdi da je bilo nezakovitosti prilikom provođenja dražbe ili zlouporabe prava na dražbovanje, poništiti dražbu i o tome obavijestiti mjerodavna tijela.

Stoga nije ostvaren žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava jer prvostupanjski sud pravilno nije primijenio odredbu članka 103. stavka 6. OZ-a.

Žalbenim navodima žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Slijedom iznesenog, a imajući u vidu činjenično stanje ovog predmeta, a sve sukladno odredbama Stečajnog zakona, Ovršnog zakona i Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku, valja zaključiti da je sud prvog stupnja donio pravilno i zakonito rješenje koje je i jasno i detaljno obrazložio.

Stoga je valjalo, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje u točki II. njegove izreke.

Zagreb, 9. lipnja 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Jelena Čuveljak

Broj zapisa: **17896-ad6c2**

Kontrolni broj: **0fa02-0f5f7-9950a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JELENA ČUVELJAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.